

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24. 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

OCTUBRE 2015 Nº 80

EDITORIAL

Rutes pel Pirineu

Després de l'experiència per alguns dels genets que vàrem fer la ruta d'estiu de vuit dies, aquest any per la Cerdanya i les valls d'Andorra, va quedar molt clar que quan parlem de Pirineu, se li ha de donar la importància que té, que és molta.

Normalment, quan diem Pirineu, són rutes molt exigents, tant per als cavalls, com per als genets. Penseu que estem parlant de desnivells acumulats molt importants, de cotes de 2700m d'altitud, com les que hem fet aquest any. Això vol dir: fortes i llargues pujades, passos complicats, fortes baixades amb pedres i terra que s'esllavissa sota els nostres peus, aigua-

molls, etc. També cal dir que trobes unes valls precioses amb un terra que sembla una catifa, rius d'aigües cristal·lines, paisatges espectaculars que ens compensen els moments complicats que s'han de passar per arribar-hi. Passejar per aquestes valls a cavall et provoca una sèrie de sensacions inexplicables.

Per decidir fer aquest tipus de rutes de durada i duresa considerables, convé tenir en compte un seguit de suggeriments per evitar riscos i problemes per un mateix i també per al grup. Queda clar que has de tenir el cavall entrenat. Per altra banda, el suador, la sella, el pit pitral, les alforges, els tubs, tot l'equip, en definitiva, ha d'estar provat abans de la ruta, així evitaràs que el cavall pugui patir matadures, hematomes, mals d'esquena, etc. El genet també ha d'estar mínimament en forma ja que molts cops toca posar peu a terra i caminar per corriols i fortes baixades. Si fa un bon dia ja és una mica complicat, però si es posa a ploure, la cosa es complica encara més.

Per sort, aquest any el bon temps ens va acompanyar tota la ruta. Els vint genets que vàrem fer la ruta d'Andorra amb en Mateu de guia (del centre La Cerdanya a 4 potes), vàrem gaudir d'uns dies fantàstics i vàrem muntar a cavall per unes valls i uns cims espectaculars, comptant amb una bona companyia i bons àpats. En resum, que ens en quedarà un bon record per la resta de les nostres vides.

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2015

DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
3 i 4 d'octubre	Inici TREC - Baldomar	Ricard Monfort jr.
10, 11 i 12 d'octubre	XXVII Cavall de Ferro "RUTA DE LA PAU"	Joan Pi i família
30 octubre i 1 novembre	Maneig del cavall 2ª Part	Carme Cama
7 i 8 de novembre	Galops	Marta Rabat
14 i 15 de novembre	Cap de setmana al Bages - Avinyonet	Joan Cubinsà i família
28 de novembre	Assemblea General	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PER L'OSONA

El dies 19 i 20 de setembre vàrem descobrir Collsacabra, un indret que es troba a l'est de la comarca d'Osona.

L'Esquirol és un poble petit que comprèn els nuclis de Cantonigròs, Sant Julià de Cabrera i Sant Martí Sescorts.

El dissabte a les 9h del matí hi va haver una gran concentració de cavalls dins del nucli urbà on 30 cavalls es preparaven per sortir, alguns d'ells arribats el divendres i allotjats a l'Hostal Collsacabra de l'Esquirol. Després d'esmorzar al mateix hostal, amb un gran àpat a base de pa amb tomàquet, embotits i coca amb xocolata, amb la panxa plena, vam anar a preparar els cavalls per sortir a les 10h. Vam començar la ruta direcció Rupit, on vam poder contemplar el Santuari de Cabrera passant per sota dels cingles del Pla d'Ayats. Després de fer una parada per dinar i descansar, vam continuar la ruta per uns camins des d'on vam poder arribar a contemplar la Vall d'en Bas.

Després d'una cervesa ben fresca, vam arribar a la Devesa. En aquest punt ens esperaven els acompanyants que no van muntar, i vam sopar i dormir tots en aquesta casa de colònies.

Diumenge, un cop descansats i polits i després d'un esmorzar de bufet, on no va faltar de res: embotits, formatges, pa amb tomàquet, pastisseria, sucs, cafès, etc., vam pujar als cavalls per anar a descobrir Rupit, un poble amb molt d'encant. Ja en direcció a Cantonigròs, fent corriols pel mig del bosc i passant pel camí dels Enamorats, vam reprendre la ruta direcció l'Esquirol, on ens esperava un bon dinar!!

Després d'un excel·lent cap de setmana entre cavalls, amics i bon menjar, vam tornar cap a casa amb un altre sender a la butxaca, amb noves experiències inoblidables i amb ganes de fer la propera.

Judit Torrents i Joan Silva

A punt per sortir

A punt per arribar

VOLTAR PER CATALUNYA

VACANCES D'ESTIU 2015: Bellver de Cerdanya i Ruta dels Contrabandistes

Novament arriba l'estiu i, amb aquest, les vacances de l'AMAC.

Aquest any s'ha triat la zona de Bellver de la Cerdanya i, com a "ruta estrella" de la setmana: la Ruta dels Contrabandistes d'Andorra.

Per mi ja són les terceres vacances que faig amb l'AMAC, i cada any són millors, tant per la companyia com pels paratges.

Són nou dies durant els quals convivim 24 hores junts. Som socis que provenim de diferents localitats de Catalunya, que tenim diferents maneres de pensar i de fer, de diferents franges d'edat, etc. però tots compartim l'afició pel cavall i per la natura. Serà per tot això que ens entenem tan bé? Ah... i no em voldria deixar els socis que viuen a Alemanya i que no es perden mai les vacances amb nosaltres.

A Bellver estàvem allotjats a l'Alberg la Bruna, on en Josep ens va tractar com si fóssim de la família: no ens va faltar de res.

Pels primers dos dies en Mateu, responsable de l'hípica "La Cerdanya 4 potes", ens tenia preparades dues rutes circulars pels voltants de Bellver. Només començar s'havia de travessar el riu Segre. El dia anterior havia plogut tot el dia i el cabal havia augmentat considerablement. Més d'un va veure l'aigua de bastant a prop.

Durant els dos dies vam gaudir d'unes vistes espectaculars del Cadí, la Roca

Foradada... dels increïbles corriols, segur que més d'un va pensar: "Per aquí hem de passar amb el cavall?" Tot plegat un entrenament pel que serien els propers 5 dies de ruta per Andorra.

Ja som a dilluns i estem tots preparats sobre el cavall per començar la travessa de 5 dies per Andorra. El Mateu ens farà de guia i el Borja i en Jean-Claude ens faran l'assistència. Ens espera un dia llarg a cavall, exigent i d'un gran esforç físic per als nostres cavalls. La recompença a la duresa de la jornada va ser un magnífic paisatge i una galopada opcional per dins l'Estany de Montmalús. El

Irresistible no galopar

dia acabaria a les pistes de Grau Roig a peu d'hotel, on estàvem allotjats. Després de fer grans desnivells, se'ns presenten dues jornades més suaus, entre les pistes d'esquí de Grau Roig, Soldeu-El Tarter i el Llac d'Engolasters, durant les quals els cavalls recuperen forces per afrontar el quart dia. Aquí tornem a fer grans desnivells per travessar

la frontera, ara en direcció a Arànsér i passant pels Llacs de la Pera. L'últim dia de travessa és suau i aviat arribem a L'Alberg la Bruna, un pèl tristós perquè ja s'ha acabat, però alhora contents i satisfets! Tot sopant recordem les "batalletes" de la ruta i les tardes de descans tot prenent una "cervesa fresqueta".

I el dissabte, com a darrer dia de vacances, fem una matinal pels voltants de Bellver i així ens acomiadem d'aquest bonic indret.

Gràcies a tots per fer-ho possible!

Montserrat Llongueras
Sòcia d'AMAC

**Els allotjaments
impecables**

**Travessant el
riu Segre**

XXVII CAVALL DE FERRO

RUTA DE LA PAU

Els espais de la Batalla de l'Ebre

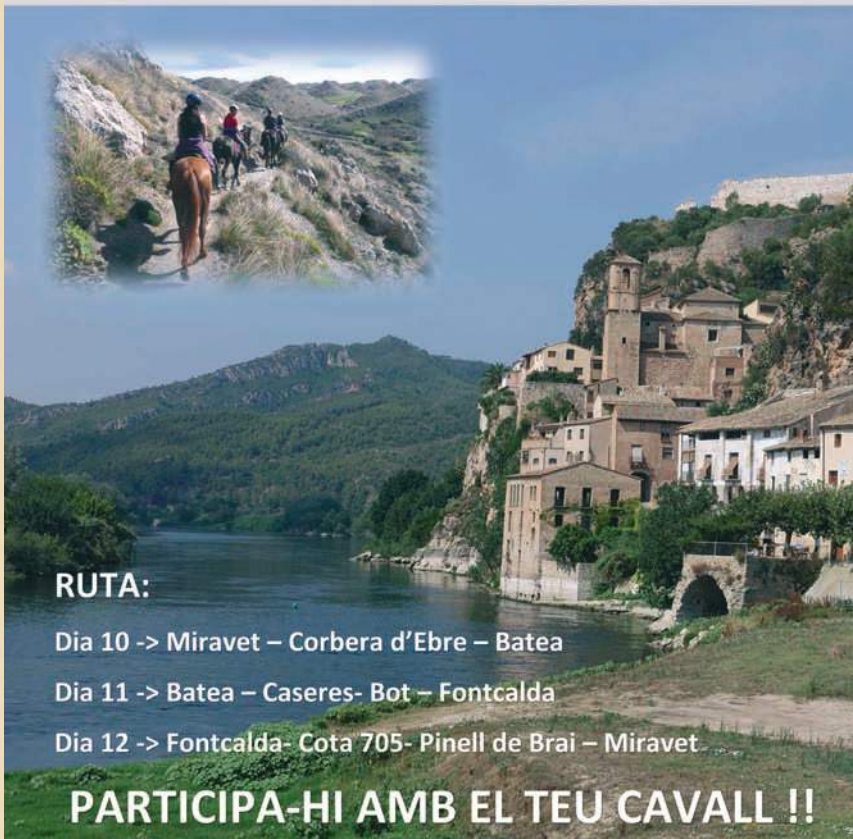
El Cavall de Ferro, en la seva XXVII edició, us proposa conèixer la comarca de la Terra Alta, escenari durant la passada Guerra Civil dels tràgics esdeveniments de la Batalla de l'Ebre (que durà d'abril a novembre de 1938). Les abruptes Serres de Pàndols i Cavalls, amb els seus esquerps penya-segats, foren refugi dels soldats i el lloc on es lliuraren els combats més aferrissats.

Ruta de la Pau

10 al 12 d'octubre 2015

XXVII CAVALL DE FERRO

RUTA:

Dia 10 -> Miravet – Corbera d'Ebre – Batea

Dia 11 -> Batea – Caseres- Bot – Fontcalda

Dia 12 -> Fontcalda- Cota 705- Pinell de Brai – Miravet

PARTICIPA-HI AMB EL TEU CAVALL !!

Mes informació:

Associació Amics dels Cavalls de Miravet
620.92.86.20

Joan Pi 629.37.42.41
www.amac.cat

Dies: Del 10 al 12 d'octubre de 2015

Llocs d'interès que visitarem : Miravet, Batea, Corbera d'Ebre, Serra de Pàndols, Santuari de la Font-calda, Bot, Monument de la Pau, Pinell de Brai i Caseres.

Avui, redescobrint aquests llocs, se'ns fa difícil imaginar les terribles situacions que s'hi van desenvolupar. El silenci i la pau que actualment s'hi respira conviden a visitar-los i gaudir de l'espai i la natura.

A la Punta Alta (705m) de la Serra de Pàndols s'hi troba el monument a la pau promogut per la Lleva del Biberó i dedicat "a tots els que varen combatre a la Batalla de l'Ebre". La concavitat que hi ha a la cara principal del dau simbolitza el sol d'un nou dia, i mostra, al seu interior, el colom de la pau. És un monument que convida a la reflexió.

Des d'aquesta cota es pot gaudir d'una esplèndida panoràmica. En dies clars, s'albira gran part de la Terra Alta, la Ribera d'Ebre, el Baix Ebre, els Ports de Tortosa-Besseit i, fins i tot, els Pirineus. La ruta que proposem aquest cop ens donarà a conèixer uns paratges solitaris, feréstecs i poc poblats que donen la sensació d'una terra dura. I serà dura ja que farem 100 quilòmetres en 3 dies.

El primer dia: sortida des de Miravet per parar a dinar a Corbera d'Ebre, on visitarem el poble bombardejat per la guerra i, després, anirem a dormir a Batea.

El segon dia anirem de Batea al Santuari de la Font-Calda, conegut per les aigües termals, pararem a dinar prop de Caseres i després visitarem el celler cooperatiu de Bot.

El darrer dia sortirem en direcció Miravet amb parada a dinar a Pinell de Brai i visitarem l'admirat celler-cooperativa d'estil modernista. Arribada a Miravet i cloenda.

Aquest programa comporta unes jornades llargues a cavall, d'una dificultat mitjana-alta, en una època de l'any en què el dia ja s'escurça, però veureu com valdrà la pena fer l'esforç.

No us perdeu aquest XXVII Cavall de Ferro. Us hi esperem!

Joan Pi

EQUIRANDO
2015

BEAUMONT DE LOMAGNE

L'experiència de l'Equirando del 2012 a Normandia amb 1.273km fets entre els mesos de juny i juliol, mantenia bons records en la meua memòria, i va ésser motivació suficient per repetir en aquesta edició del 2015

Aquesta vegada era molt més prop, a Beaumont de Lomagne, al sud de França, i per tant, molt més assolible. Sempre és un repte fer un viatge de tants quilòmetres, per tots els factors que intervenen: l'estat físic del cavall, el d'un mateix, el de l'equip, on sempre hi han temes per millorar, el recorregut, els mapes, etc. En aquesta ocasió, no podia comptar amb la companyia del meu fidel gos Dop, que s'està fent gran i les seves cames ja no resistirien tants quilòmetres, i menys encara amb l'extraordinària calor d'aquest juliol. També era una novetat el comportament de l'Stamper, tot i que ja portem fetes unes quantes rutes junts, encara està lluny d'oferir la fiabilitat de l'inigualable Vermell.

Un al·licient afegit era escollir per on travessar els Pirineus, per no repetir. Vaig decidir sortir de Vilafranca, anant a buscar i seguir el GR7, a la comarca veïna de l'Anoia, i no deixar-lo fins a la Seu d'Urgell, fent només una mica de variació, no passant per Sant Llorenç de Morunys, sinó tirant recte cap a l'estació d'esquí del Port de Compte. El tornaria a reprendre al Coll de Port. Des de la Seu, passant per la ECAP de Bellestar, on hi ha ara les instal·lacions de l'antiga ECAE de l'Hospitalet, i entrant a Andorra pel Coll Muntaner.

Aquí ja duia fets més de 200km en una setmana. Tenia programat entrar a França pel Port de Rat. El dubte era la possibilitat de passar-lo a cavall, doncs l'única informació que en tenia era que, feia uns 15 anys, hi varen passar un grup de francesos amb cavalls de raça merens de la zona, sense ferrar i habituats a la muntanya. M'ho va dir en Gilles, el propietari de l'hípica de l'Aldosa a La Massana, i que desinteressadament em va proveir de pinso per tres dies. El camí continua per la vall d'Ordino, pel costat del riu, remuntant cap a les pistes d'esquí de Vallnord. A 2.200m, al peu del telecadira més alt de

l'estació. A primera hora del matí, comencem l'ascensió que impressiona ja des de baix. La pujada és molt dura, degut principalment al fort desnivell, però el comportament de l'Stamper i la seva seguretat varen fer que la gesta semblés més fàcil del previst. Només aquesta petita fita, 2.539m d'alçada, i tota la setmana de marxa, ja eren un

premi i una satisfacció suficients. Això ho sabeu prou la gent de muntanya, que quan conquereix un cim, la sensació que es té és que l'experiència viscuda no es pot pagar amb diners.

La baixada, ja al país francès, per la vall de Soulcem, és llarguíssima i difícil fins arribar a l'embassament, sobretot utilitzant els corriols que fan drecera,

doncs baixes més de 1.000m en menys de 4 hores, amb un terreny molt pedregós i amb zones d'aiguamolls, que esdevé molt tècnic. Però el paisatge s'ho val. Hem fet altres ascensions tornant a superar els 2.000 m d'alçada, com el Coll de Saleix i descensos vertiginosos igualment complicats. És el que té el Pirineu i per això atrau tant els amants de la natura, la pau, i els magnífics i impressionants paisatges sempre canviants. La calor d'aquests dies, tot i ésser forta, no té res a veure amb la de Barcelona, però ha estat necessari posar-se en marxa a primeres hores del matí i parar a descansar a l'ombra cap el migdia. Molts dies, hem continuat a la tarda-nit. Els 22 dies de ruta i els 620 km recorreguts en solitari (menys els dos últims) han estat de nou una magnífica experiència, amb mil anècdotes que omplirien tota la revista. Els canvis de paisatge quan et vas apropant al Pirineu i després quan te n' allunyes, són impressionants. També hi ha diferència amb els tipus de "bitxos" que es van trobant pel camí. Les mosques, amb diferents graus d'intensitat en la seva presència, han estat les companyes més habituals de l'Stamper. Les colloneres, abundants en diferents zones del Pirineu, no han sigut excessivament molestes, però els tàvecs, a les zones de vaques i aigua, l'han fastiguejat bastant. En aquesta ocasió, he planificat el recorregut fent moltes consultes al Wikiloc, aprofitant l'experiència de caminants i ciclistes, doncs no hi ha gaire tracks de cavallistes. L'organització de l'Equirando, com és habitual, va penjar

els tracks dels dos o tres dies d'aproximació, amb la indicació del lloc d'acampada on ens aniríem trobant els "equirandins", començant ja a gaudir de l'ambient de companyonia que viuríem tot el cap de setmana. S'exigeix haver fet 100km i tres dies de ruta com a requisit per poder participar a l'esdeveniment.

L'ajuda del GPS amb la cartografia de França ha estat una molt bona eina per buscar camins alternatius al quitrà, molt abundant en aquell país. Els dos últims dies d'aproximació els vaig fer amb el Joaquim Fernandez i el seu fill Agustin, excel·lents persones en tots els sentits, de Madrid, però que tenen les seves instal·lacions hípiques tocant a Àvila. Ells varen iniciar el seu recorregut a Roncesvalles, pel GR36 que travessa bona part del territori francès, d'est a oest, coincidint amb el camí de Saint Jacques o de Santiago, fent més de 400 km. Vaig gaudir molt de la seva companyia.

En aquesta edició érem 480 els equirandins participants, molt lluny dels 1.200 que vàrem assistir a la del 2012 a Normandia, a l'Haràs du Pin. Vint socis de l'AMAC en aquella ocasió i només dos en aquesta. El lloc escollit era un hipòdrom especialitzat en curses de trotos, transmès per TV a tot el país i d'una importància econòmica vital per la zona, bàsicament agrícola. Les apostes mouen molts diners a França.

Del programa d'activitats dels tres dies, 24, 25 i 26 de juliol, destaca la desfilara del dissabte amb els genets i cavalls caracteritzats amb tot tipus de vestuari,

predominant el de mosqueter, doncs a prop d'aquí hi va néixer en D'Artagnan. Ordenats per països, teníem davant representants d'Alemanya i Bèlgica, després nosaltres, en Joaquin i Agustin Fernandez i en Toni Carmelo, soci i company nostre, que va venir amb remolques de Roses i va fer els 3 dies i 100 km per la part nord. Darrera teníem els representants d'Itàlia, un del Marroc i ja tots els francesos. Varem gaudir la nit del dissabte amb espectacles eqüestres i durant el dia activitats i demostracions de les diferents disciplines hípiques. La gastronomia francesa va estar present, de manera destacada amb els seus productes locals, especialment els preparats a base d'ànec.

També hi va haver conferències, com la del nostre admirat Émile Brager, autor de la "bíblia" de tot aficionat a aquest món, titolat Viajes a caballo, que va parlar, amb l'ajuda de diapositives, del viatge a cavall que va fer des de la Patagònia Argentina fins a Alaska, fent 24.000 km en quatre anys, el més llarg i rècord, dels temps moderns. Vàrem gaudir d'un ambient de companyonia i molt bon rotllo durant tota la concentració.

A França hi ha molta tradició d'aventura i, per descomptat, de turisme eqüestre. La modalitat de l'acampada és una pràctica habitual, utilitzada per més del 80% dels participants, que conviuen plegats i prop dels seus cavalls. És un tema evinentment cultural i estan acostumats a utilitzar uns serveis d'higiene superecològics, instal·lats en les concentracions importants com aquesta.

Em quedo amb una enveja sana dels

nostres veïns i em faria molta il·lusió veure la celebració d'una nova edició de la nostra Equitrobada, convidant els aficionats de tot Espanya i també, per descomptat, de França i d'Europa. Un repte important per a l'AMAC, que implicaria les federacions, (també la FITE), les administracions i els organismes públics, ara que s'adonen de la importància, principalment econòmica, que representa el Turisme Equèstre.

Com sempre, vull expressar el meu agraïment a la bona gent que he anat trobant pel camí, i que m'han ajudat d'una manera o altra, i han fet de nou, que aquesta nova experiència hagi estat molt més agradable.

Ramon Saumell Castells
(soci de l'AMAC
i guia de turisme eqüestre)
rsaumell@hotmail.es

NOTES

CATALUNYA DE SUD A NORD

Aquest mes d'agost hem acabat una ruta que uneix Les Cases d'Alcanar, el punt més al sud de Catalunya, al costat del riu Sènia i arran de mar, amb Bagergue, el primer poble de la Vall d'Aran, després del poble de Montgarri avui dia en runes, i que ja ens va acollir en unes vacances d'estiu.

La Ruta Cases d'Alcanar-Bagergue té 503 quilòmetres i consta de 15 etapes. Surt de la comarca del Montsià i va atravesant les del Baix Ebre, la Ribera d'Ebre, el Priorat, la Conca de Barberà, l'Urgell, el Pla d'Urgell, la Noguera, el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà fins arribar a la Vall d'Aran. La importància d'aquesta ruta és que ens permet viatjar a cavall d'una punta a l'altra del país. Les jornades s'han fet prioritant els allotjaments de final d'etapa. Les característiques, durada i dificultat de cada una d'elles les podreu trobar en la descripció que penjarem a la nostra web a finals d'any, un cop feta la darrera revisió de tota la ruta. Esperem que la pogueu gaudir tota sencera o per trams i que, amb els vostres consells i opinions posteriors, puguem millorar-la i enriquir una mica més l'arxiu de rutes de l'AMAC.

NOTES

CALENDARI 2015

TREC A BALDOMAR

Dins les activitats que promou l'hípica Cavalls de Baldomar, juntament amb el grup d'AMAC jove, s'ha previst realitzar una formació de base per iniciar-se en el món del TREC. Un cap de setmana que començarà repassant les nocions d'orientació amb un recorregut amb brúixola i mapa i l'equitació exterior amb obstacles que el binomi genet/cavall pot trobar a la natura. El segon dia es provaran els coneixements adquirits en un petit concurs de TREC.

GALOP 3

Pels interessats a obtenir el títol d'equitació exterior Galop 3, està programat un curs i examen el cap de setmana del 7 i 8 de novembre, a les instal·lacions del Poni Club de Catalunya a Sant Just Desvern (Barcelona). Dissabte es dedicarà a la teoria i pràctica dels exercicis que formaran part de l'examen el qual es realitzarà el diumenge al matí.

Més informació: www.amac.cat

MES D'OCTUBRE: **EL PRIORAT**
TORROJA DEL PRIORAT - SIURANA - PRADES - TORROJA DEL PRIORAT

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA **A CAVALL**

El Priorat és una comarca de la que tothom ha sentit a parlar, però que molt poca gent coneix. És una comarca petita i molt intensa i, per recórrer-la, hem triat el mes d'octubre, al final de la verema. Iniciarem el recorregut al poble de Torroja, al bell mig del cor del Priorat històric i arribarem fins a un indret emblemàtic que no ens podem perdre, com és Siurana.

Torroja és un poble petit, de poc més de cent habitants, però que a finals del segle XIX i abans de la fil·loxera hi vivien més de mil persones. Podem visitar la seva església d'estil neoclàssic que guarda com a peça notable un orgue d'estil romàntic francès amb elements catalans, construït al voltant de l'any 1800 pel ciutadà francès Joan Pere Cavailler i també alguns dels seus cellers amb uns vins de gran qualitat.

En aquestes sortides de cap de setmana, no cal matinar, però sí que cal sortir aviat. Al mes d'octubre, el dia ja s'escurça i està a cavall a les nou del matí ens permetrà tenir una jornada tranquil·la. Sortim del poble, passem pel costat del cementiri i enfilem cap el coll de Poboleda, primer per una pista que passa entre vinyes cuidades que comencen a "octubar", que agafen

Pantà de Siurana

Vista de Siurana

les fulles aquell color vermellós tan característic i, poc després, deixem el camí principal i ens enfilem per l'antic camí de ferradura cap el coll de Poboleda que ens mostra clarament com de dura era la vida per les mules, matxos i ases que hi transitaven cada dia. Està marcat en groc fins al poble de Poboleda, també Priorat històric, i en arribar a dalt del coll, tenim una visió completa de la Serralada del Montsan. Aquesta muntanya "santa i màgica" de la comarca i poc coneguda a Catalunya es presenta davant nostre amb tota la seva façana més espectacular. Val la pena aturar-se uns moments per contemplar-la i deixar també que els cavalls puguin descansar. Iniciem la baixada cap al poble, però abans d'arribar-hi, ens trobem el Siurana, riu que retrobarem més endavant. Normalment, el mes d'octubre, el riu porta aigua i podrem abeurar els cavalls sense problemes.

A Poboleda s'instal·là l'any 1163 la primera comunitat de cartoixans que el 1203 es traslladà on ara es troba la Cartoixa d'Escaladei. Passem pel mig del poble i per davant de l'església del segle XVII consagrada a Sant Pere. Poboleda conserva tot l'encant d'un poble del Priorat. Disposa també de bar i un parell de restaurants.

Sortim de Poboleda per la GR en direcció a Cornudella. El camí passa entre vinyes al peu del Montsan i, poc després, creua el Barranc de Sant Blai. Aquest barranc baixa del Montsan i passa per la masia de Sant Blai. Aquesta masia està construïda sobre el Monestir del Bonrepòs que data del segle XII, però ara no ens podem desviar, ho deixem per un altre moment i continuem cap al Mas de l'Abella. Sortim a la C-242 a un quilòmetre de Cornudella.

Cornudella és un poble gran i, si es tracta del Priorat, molt gran

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA A CAVALL: EL PRIORAT

significa amb més de 1000 habitants. Passem per davant de l'església d'estil renaixentista i enfilem cap a la cruïlla de la carretera del Pantà, on agafarem el camí de Siurana. Quan arribem al pantà, ja portem dues hores llargues muntant i, com que és un lloc agradable, parem a fer una descans i a donar aigua als cavalls. En aquestes rutes, hem comprovat que és una bona estratègia parar-se cada dues hores més o menys, així cavalls i genets ens podem relaxar. Un quart d'hora serà suficient.

El pantà és de l'any 1972 i recull l'aigua del riu Siurana i d'altres rieres i barrancs. Com no té població més amunt, es pot considerar molt poc contaminat i la veritat és que l'aigua es veu transparent i neta. Mentre descansem veiem unes canoes que remen per les seves tranquil·les aigües.

Ens posem en moviment per arribar a Siurana. Poc després, el camí es torna un sender de ferradura amb algun pas difícil. Passem pel Coll de les Lloses, el Barranc de l'Estopinyà i, un cop sortits al pas de carro, enfilem per l'antic camí de ferradura dins del single que, de forma espectacular, ens duu dins de Siurana. Siurana mereix dedicar-li una visita. Va ser l'últim reducte del regne musulmà de Xibrana, quan tota la regió estava ocupada pels cristians. L'any 1154 després de molts intents de conquesta per part d'en Ramon Berenguer II, capitulà el castell de Siurana a les tropes dirigides per Bertran de Castellet i amb la seva conquesta neix la llegenda de la Reina Mora.

La llegenda diu que la reina Abd-el-Azia, de gran bellesa, veient

que per una traïció el castell estava perdut, muntà el seu cavall blanc, li tapà els ulls perquè no refusés les seves ordres i es dirigí a galop cap el cingle. Tot i tenir els ulls tapats, el cavall va intuir el perill i al darrer moment intentà aturar-se. En no aconseguir-ho, deixà marcades les seves ferradures a la pedra que encara es poden veure!

A Siurana ens parem per dinar. Tenim diverses possibilitats i es pot triar. El poble disposa de diversos restaurants i bars, com a poble turístic que és. Els cavalls queden ben instal·lats en un bosquet proper.

Dinats i feta la visita del poble, del castell i vista la ferradura del cavall al Salt de la Reina Mora, seguim lleugers ja que ens hem entretingut massa i encara queda un bon tros. Ara el camí és de pedra calcària, ample però dur, tot i voler avançar hem d'anar en compte. Els cavalls ja porten quilòmetres i una trotada amb el pes de l'equipatge, terreny dur i un pèl de cansament, no seria prudent. Pas llarg i anar per feina.

Arribem a Prades, la Vila Vermella, comarca del Baix Camp. De Prades es poden dir moltes coses a part de l'excel·lència de les seves patates i tòfones, però el record que tenim d'una visita anterior és que els cavalls poden ser font de "brutícia" -els cotxes no, que no contaminen!- i, per tant, millor fer la circumval·lació i dirigir-nos directament cap al nostre allotjament al càmping. El poble el visitarem sense els nostres companys, a peu per evitar problemes. Encara que damunt de la sella sempre portem una pala lleugera per recollir el "regal" que podem deixar. Els temps que la "senyora Maria" s'entusiasmava per recollir-los pels seus geranis, han passat a millor vida.

Al càmping de Prades, els cavalls es queden fora del recinte, on hem trobat un bon lloc per lligar-los per passar la nit. Allotjament i restaurant del càmping són de notable alt. El riu que corre entre els camps, ens dóna l'aigua que necessitem pels cavalls, però, molt amablement, els responsables del càmping s'ofereixen a proporcionar-nos-la. Tenir els cavalls ben abeurats és fonamental, això no cal ni dir-ho. A Prades hi podeu trobar altres llocs per dormir i també disposa d'una hípica a un parell de quilòmetres aproximadament.

Al matí de diumenge, sortim de Prades en direcció a L'Albarca, a

les nou del matí. L'hora de sortida depèn molts cops del servei d'esmorzar del restaurant i hem de preveure-ho la nit abans per no tenir sorpreses. Els diumenges tothom vol descansar una miqueta més, però si la jornada és llarga, no ens podem permetre sortir massa tard. El camí juga a fet i a amagar amb la carretera, el paisatge ondulat i envoltat d'alzines baixes dóna una sensació de solitud total. Són moments màgics dels que cal gaudir!

Deixem el Baix Camp i tornem al Priorat i ja veiem L'Albarca. A L'Albarca hi viuen sols cinc persones, és molt petita i queda poca cosa. Ens fem una foto davant l'església que té un àbsis romànic. A la part inferior del poble es troba les restes dels Hostalets que era un punt important de repòs en l'antic camí de mules de Reus a Lleida.

El camí planeja enganxat als contraforts del Montsant. Hi trobem un punt delicat per baixar un graó de roca que, per prudència, fem a peu, doncs és força lliscant. Després, el camí de ferradura es transforma en pas de carro i en pista fins a Cornudella.

Aquesta vegada hem de travessar pel mig del poble, els seus carrers estrets fan ressonar les ferradures recordant un so que s'ha perdut, però que en un passat devia ser habitual. A la plaça porxada trobem l'Hostal del Racó, la seva façana està reproduïda al "Poble Espanyol", és migdia i tenim gana. Malauradament no podem parar a l'hostal ja que hauríem de deixar els cavalls enmig de la plaça, però en sortir de Cornudella veiem a l'esquerra el restaurant La Serra, té bona pinta i lloc per "aparcar" els cavalls. Parem a dinar, no és el nostre tarannà, ja que normalment preferim fer un pícnic lleuger als migdies, però ens queden menys de dues hores per arribar a Torroja i, com des de Cornudella farem el mateix camí que el dia anterior, no ens podem perdre i els cavalls, quan el reconeguim, aniran molt motivats, o sigui, que ens podem permetre el luxe de dinar entaulats.

Hem dinat bé, els cavalls han pogut rosegat l'herba del marge, el temps és esplèndid i toca fer l'últim tram. Gaudint del paisatge entre vinyes, oliveres, avellaners i ametllers, sempre amb el Montsant a la nostra dreta, arribem a Poboleda, creuem el Siurana i ens enfilem cap al coll, que ara des de Poboleda s'anomena el Coll de Torroja. Dalt del coll la vista de Torroja és perfecta, la llum comença a enrogir i el sol l'extrem de ponent del Montsant ens avisa que li queda una hora per amagar-se. Hem apurat una mica, per ha estat un encert doncs l'espectacle de la posta de sol ha sigut de cine. Iniciem el descens i en poca estona, amb les darreres llums, arribem a Torroja, el nostre destí. Agafar remolc i cap a casa. Cap de setmana perfecte. A gaudir-lo els que el feu després!

FITXA DE LA RUTA:

- ▶ **Comarques:** El Priorat i el Baix Camp
- ▶ **Dies de durada:** 2 dies
- ▶ **Km totals:** 54 (27km + 27km)
- ▶ **Direcció recomanada per fer la ruta:** Direcció oposada a les agulles del rellotge.
- ▶ **Tipus d'allotjament per a les persones:** A Torroja hi ha allotjament a Cal Viola (apartaments) i disposa de bar i restaurant (Cal Joc) els caps de setmana.
- A Prades, al Càmping de Prades i d'altres alternatives al mateix poble. El càmping es troba a uns 400 metres del nucli.
- ▶ **Tipus d'allotjament pels cavalls:** A Torroja podeu contactar amb en Miquel Aixalà.
- A Prades els cavalls dormiran al ras al costat de les instal·lacions. Avisar abans per assegurar-vos el lloc. Podeu deixar-los també a l'hípica.
- ▶ **Logística:** Durant el recorregut del primer dia podeu trobar lloc per dinar a Siurana.
- El primer dia podeu abeurar els cavalls al creuar el riu Siurana, al Mas de l'Abella, al pantà de Siurana i a Siurana mateix.
- El segon dia és possible que no trobeu aigua fins a Cornudella, després al Mas de l'Abella i al Siurana sortint de Poboleda.
- Podeu dinar a Cornudella.
- ▶ **Dificultat:** Dificultat mitja, algun sender delicat per pujar a Siurana que podeu fer a peu amb el cavall a mà o l'alternativa de la carretera.
- Al sortir de L'Albarca hi ha un graó delicat que haureu de superar, cap problema per a cavalls avesats.
- ▶ **Notes d'interès:** Visitar Torroja i el seu orgue. El primer dia no heu de perdre l'oportunitat de fer una visita a Siurana. Prades és molt bonic, un cafè a la plaça.

Podeu trobar el track a la pàgina web: www.amac.cat

MASIA TORRE DEL MANRESÀ
N-260, 25700 La Seu d'Urgell, Lleida
42° 21' 32.7" N 1° 29' 41.49" E
masiatdm@gmail.com
Telèfon: +34 620 218 429
www.masiatdm.com

Masia completament rehabilitada destinada al *Bed and breakfast* (dormir i esmorzar) i centre eqüestre. Disposa de 4 habitacions dobles amb magnífiques vistes a la serra del Cadí i al riu Segre.

Zona ideal per l'entrenament de cavalls de raid o endurance, es disposa de boxes, paddock amb refugi de camp, dutxes, solàrium per cavalls, zona de preparació de cavalls interior i exterior, guadarnesos, vestuari amb dutxa pels genets. Tots els serveis necessaris per un bon entrenament, classes i/o passejos pels nombrosos camins que envolten la comarca.

